

татаритѣ и нуждающа се отъ трудолюбиви колонисти. Селимински, обаче, добавя въ запискитѣ си, че *Дибичъ* отговорилъ, какво прѣселенцитѣ могатъ да избератъ и друго мѣсто.

Посоченото на първо врѣме мѣсто е било около днешния *Болградъ*.¹⁾

Види се, въ свѣрзка съ тая свобода на изборъ, всрѣдъ партията за прѣселването се явява течение за прѣселване въ чокойскитѣ земи на днешна Ромжния. Селимински нарича тая фракция отъ сливенци „нова, малобройна“.²⁾

Можемъ си прѣдстави какво е било положението на сливенци отъ септември 1829 г., когато става явно, че ще се прѣселватъ, до априлий 1830 г., когато тръгватъ вече отъ града по посока къмъ Дунава. Никой не помислювалъ вече за работа, за лозя, за търговия, па и да е помислювалъ, вършелъ е всичко това „безъ сърдце“, защото е знаелъ, че ще напуща града и ще търси нови срѣдства за прѣхрана.

„Слѣдъ всички измами и разочарования, пише *Слейдъ*, тѣ рѣшиха да се раздѣлятъ съ родината си, да напуснатъ удобнитѣ си жилища и плодородни полета, за да се подложатъ на лишения въ една чужда земя“.

„Турцитѣ, пише Селимински, побързаха съ сълзи на очи да помолятъ по-знатнитѣ християни да не бѣгатъ, като имъ обѣщаваха, че въ бждаще ще живѣятъ като братя. . .“

Тѣ изпратили и пратеници до самия Семилиински, за да въздѣйствиува и спре изселването, като му прѣдлагали и подарѣци, но никой не искалъ да слуша. . .

За взетото рѣшение на сливенци скоро се научватъ и селенитѣ не само въ юго-източна България, но и по Старо-Загорско и Одринско, които рѣшили да ги послѣдватъ. Отъ страна на турцитѣ било упражнено извѣстно въздѣйствие за да отклонятъ прѣселването. Така, голѣма частъ отъ водителитѣ по изселването сж били арестувани отъ турцитѣ и закарани въ „*Bagnio*“, до военния арсеналъ въ Цариградъ.³⁾

Загубитѣ отъ изселването сж били огромни, както за самитѣ българи, тъй и за турцитѣ. Сливенци изпродаватъ съсъемъ малко отъ недвижимитѣ си имоти. Кжщитѣ имъ въ града сж били или подпалени или оставени като „веранлъци“ и „махлюли“. Лозята, полу-запустѣли, сж били зарѣзани като мараша, а нѣкои сливенци сж ги коренили по

¹⁾ Венелинъ употрѣбя израза „Маленькая Болгарія“, очевидно за тая частъ отъ Бесарабия, дѣто се заселватъ българи главно отъ Сливенъ и Ямболъ. Ср. Безсоновъ, *op. cit.* Клаусъ нарича Бесарабия: Новая Болгарія, стр. 316.

²⁾ Запис. Д-ръ Селим. I, 16,

³⁾ Ср. Trant, *Narrative of a journey etc.*, p. 428: Bulgarians who had been imprisoned for attempting to emigrate from their country to Russia.